

Abstrakt

Práce analyzuje bikamerálnost ústavního systému České republiky v komparaci se systémy Maďarska, Polské republiky a Slovenské republiky. V souladu s názvem a pojetím práce hledá otázku na odpověď, zdali by pro Českou republiku bylo *ceteris paribus* výhodné transformovat stávající systém do unikamerální podoby. Výchozím předpokladem je hypotéza, že státy s bikamerálním ústavním systémem dosahují lepších hospodářských výsledků než srovnatelné státy mající ústavní systém s parlamentem jednokomorovým. Tato hypotéza je podmíněna úvahou, že v právním státě musí být veškerá činnost v souladu s právním řádem, z kvality právního řádu, který je koncipován zákonodárným sborem, se odvíjí každý aspekt života občanů a z něj přeneseně i životní úroveň v dané zemi. Předkládaný text však upouští od mainstreamového přístupu v ústavně právní a politologické rovině jako primárního prostředku analytického rozboru a nahrazuje jej použitím metodologie Ekonomické analýzy práva (LAE) a výše zmíněné přístupy používá pouze jako jeden z faktorů, který je třeba zohlednit při sestavování primární hypotézy práce. Jako nejkompexnějšího ukazatele hospodářského rozvoje je použito hrubého domácího produktu per capita. Z důvodu absence jiných dat pro sledované období jsou použita data Světové banky (World Bank) uvedená v amerických dolarech (USD), přepočtené na současnou cenovou hladinu. Volba výše uvedených zemí byla provedena z důvodu vyloučení výrazných rozdílů na počátku sledovaného období a zároveň u daných zemí nelze předpokládat významné kulturní a společenské odlišnosti, které by mohly zásadním způsobem zkreslovat výsledky výpočtů, přičemž se však země liší počtem komor parlamentu, což společně s využitím kvantitativních proměnných umožňuje použití metody Difference-in-differences (DID). Použitá metoda DID, založená na metodice tzv. placebo efektu v lékařském výzkumu, umožňuje oddělení zkreslujících vlivů v rámci vysvětlujících proměnných na vysvětlovanou proměnnou. Výsledky práce ukazují na pozitivní vliv existence dvoukomorového parlamentu v porovnání se stavem unikamerálním. V souladu s těmito závěry nelze unikameralismus v ústavním systému ČR označit za vhodný.